

R O Z H O D N U T I E

Odvolací disciplinárny senát, zložený z predsedu senátu JUDr. František Ševčovič a členov senátu Mgr. Igora Schweizera, JUDr. Dagmar Valockej, JUDr. Ivana Syrového, PhD. a JUDr. Dana Wänkeová, v disciplinárnej veci proti **JUDr. A. E.** o odvolaní ministra spravodlivosti Slovenskej republiky, proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu zo dňa 13. 02. 2018, sp. zn. 3Ds 4/2016, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. 05. 2019, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, odvolanie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky proti rozhodnutiu Disciplinárneho senátu zo dňa 13. 02. 2018, sp. zn. 3Ds 4/2016, **z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Disciplinárny senát rozhodnutím zo dňa 13. 02. 2018, sp. zn. 3Ds 4/2016, podľa § 129 ods. 3 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov oslobodil JUDr. A. E., narodenú xxx, trvale bytom xxx, sudkyňu Okresného súdu X, proti ktorej bolo vedené disciplinárne konanie pre disciplinárne previnenie podľa ustanovenia § 116 ods. 1 písm. a/, a závažné disciplinárne previnenie podľa ustanovenia § 116 ods. 2 písm. g/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že voči sudkyňi bol podaný návrh ministerkou spravodlivosti Slovenskej republiky na začatie disciplinárneho konania na disciplinárnom senáte zo dňa 05. 10. 2016 č. 41049/2016-151 pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. g/ zákona č. 385/200 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnkov, ktorého sa v zmysle podaného návrhu mala dopustiť tým, že

v pridelenej právnej veci navrhovateľa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava ako súdom ustanoveného kolízneho opatrovníka maloletého E. E. , narodeného xxx proti odporcom 1. A. A. , rod. U. a 2. E. E. o prípustnosti zapretia otcovstva vedenej na Okresnom súde X pod sp. zn. 39C/133/2013 ako zákonná sudkyňa spôsobilá zbytočné prieskumy, keď vo veci nekonala, hoci bola povinná konať, v období od 03. 09. 2013 do 14. 04. 2016. Súd v závere odôvodnenia konštatoval, že dodržiavanie povinnosti, aby sudca konal bez zbytočných prieskumov, možno od sudcu spravodlivo žiadať len vtedy, ak výkonnou mocou sú vytvorené všetky potrebné personálne a materiálne predpoklady pre jej riadny výkon. Disciplinárny senát záverom poukázal na to, že každý sudca má svoje limity a nie je možné od neho požadovať, aby sa dlhodobo pracovne prepínal, vystavoval sa stresom a potlačoval svoj osobný a rodinný život na úkor plnenia pracovných povinností a na základe týchto skutočností súd sudkyňu spod návrhu na disciplinárne konanie oslobodil.

Proti tomuto rozhodnutiu prvostupňového disciplinárneho senátu podal minister spravodlivosti Slovenskej republiky odvolanie, na Najvyšší súd Slovenskej republiky doručené dňa 27. 03. 2018, smerujúce proti výroku o oslobodení spod návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 05. 10. 2018 a to najmä z dôvodu, že disciplinárny senát podľa názoru ministra spravodlivosti Slovenskej republiky sa nedostatočne zaoberal samotným návrhom na začatie disciplinárneho konania, na základe vykonaných a predložených dôkazov dospel k nesprávnemu záveru a nedostatočne sa venoval predmetu samotného návrhu, t.j. prieskumom v konaní sp. zn. 39C/133/2013. Odvolateľ sa vyjadril, že sa nestotožňuje s odôvodnením, že sudkyňa nemohla konať z dôvodu, že jej neboli predložené súvisiace spisy, konkrétne 17P/314/2009 (zapísaný neskôr pod sp. zn. 39C/133/2013) a 22P/127/2006 (05. 12. 2006 zapožičanie spisu z OS X, 09. 12. 2016 spis vrátený OS X). Ďalej odvolateľ uvádza, že jeden zo súvisiacich spisov nebolo nutné pripájať a to konkrétne 17P/314/2009. Zo spisu nie je zrejmé, že príčinou nekonania bola absencia súvisiacich spisov a sudkyňa neobhajovala svoju nečinnosť nedodaním súvisiacich spisov. Disciplinárny senát sa podľa názoru odvolateľa tiež nevysporiadal s posúdením podaných sťažností na OS X a uspokojil sa len s tvrdením sudkyne, že o sťažnostiach sa dozvedela až vtedy, keď bol spis „nájdený“, lebo bol „omylom niekde inde“, zo súdneho spisu podľa odvolateľa nevyplýva, že by sa so spisom inak manipulovalo mal byť v rozhodnom čase stále u sudkyňi. Ďalej uvádza sériu nedostatkov ako to, že zo spisu ani z vyjadrenia nevyplýva pochybenie administratívy, k sťažnostiam odporcu v 2. rade sa nevyjadrila, vec mala byť vybavená prednostne, lebo ide o „statusovú žalobu“ a súd neuznal ani objektívny vznik prieskumov

v konaní. Podľa názoru odvolateľa sa mal disciplinárny senát taktiež vysporiadať v otázke celkového zaťaženia aj akou formou rozhodovala sudkyňa jednotlivé veci počas rozhodného obdobia, pretože rieši jednoduchšie právne veci a ako posledné odvolateľ uviedol, že nesúhlasí s tvrdením disciplinárneho senátu, že dodržať povinnosť konania bez zbytočných prietáhov možno žiadať iba vtedy, ak sú výkonnou mocou zabezpečené personálne a materiálne predpoklady pre riadny výkon sudcu, pričom poukázal na rozhodnutie 1Ds/4/2015. Na základe uvedeného žiada, aby odvolací senát v časti oslobodzujúceho výroku zrušil a vrátil vec prvostupňovému disciplinárnemu senátu na nové prejednanie a rozhodnutie veci.

Odvolací disciplinárny senát na podklade podaného odvolania dňa 30. 05. 2019 na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého prvostupňového rozhodnutia, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a na základe toho, bolo odvolanie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky zamietnuté.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu odvolací disciplinárny senát zistil, že prvostupňový disciplinárny senát postupoval správne a v súlade so zákonom a v celom rozsahu sa stotožňuje s rozhodnutím disciplinárneho senátu zo dňa 13. 02. 2018.

Podľa názoru odvolacieho disciplinárneho senátu, nemožno uznať sudkyňu JUDr. A. E. vinnú z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. g/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnkov, nakoľko v danom skutku absentuje zavinené konanie sudkyne JUDr. A. E., to znamená, že sa nedopustila disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. g/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich. Skutočnosť, že sudkyňa nekonala vyše 2 roky bola kombinácia viacerých faktorov a to najmä zmätok v spisovej agende spolu s nadmerným zaťažením súdu, na ktoré sudkyňa upozorňovala počas rokov viackrát. Odvolací senát sa stotožňuje s názorom disciplinárneho senátu, ktorý konštatuje, že sa sudkyňa v priebehu vyše 10 rokov nedopustila žiadneho disciplinárneho previnenia, jej pracovný výkon je v priemere od 30 do 67 vybavených vecí mesačne, čo je možné hodnotiť ako veľmi pozitívny výkon práce.

Aby sa sudkyňa mohla dopustiť závažného disciplinárneho previnenia v podobe zavineného konania sudkyne, ktoré má za následok prietahy v disciplinárnom konaní, je nutné preukázať,

že sa jednalo o zavinenie a to práve zo strany sudkyne, či už vo forme úmyslu alebo v nedbanlivostnej forme. V tomto prípade nemôžeme hovoriť o zavinení, ktoré je upravené najmä v Trestnom zákone a to v ustanovení § 15 a § 16, nakoľko existovali objektívne skutočnosti, ktoré pôsobili na prácu sudkyne, ktoré boli práve príčinou vzniku priesťahy v konaní, ktorými boli najmä chybná administratíva a nadmerné zaťaženie súdu, pričom ako konštatoval disciplinárny senát, nemožno od sudcu spravodlivo očakávať, aby nenastávali priesťahy v konaní, pokiaľ sudca resp. súd nemá dostatočne zabezpečenú personálnu agendu, za ktorej zabezpečenie zodpovedá štát. Personálna obsadenosť súdov je rovnako kľúčová k riadnemu chodu súdu, aby nenastávali priesťahy v konaní, ako materiálna zabezpečenosť, napríklad v podobe budovy, kde sudcovia môžu vykonávať svoju prácu. Len ťažko by bolo možné od sudcu spravodlivo očakávať a disciplinárneho ho trestať za priesťahy v konaní v jednom konkrétnom prípade, pričom inak by sa situácia posudzovala vtedy, ak by sa u menovanej sudkyne zopakovala podobná situácia v iných veciach, čo sa ale nestalo, ide len o jediný prípad nečinnosti sudkyne vo veci, sám o sebe nedostatočný na disciplinárne potrestanie menovanej sudkyne.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a taktiež vzhľadom k mimoriadnym okolnostiam prípadu, odvolací disciplinárny senát rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 30.05.2019

JUDr. František Š e v č o v i č, v. r.
predseda odvolacieho disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Mgr. Zuzana Dimmelová